

မဟော်သမာနှင့် ဖွားဖက်တော်တစ်ထောင်တို့သည် အတူကစားကြလျက် ကြီးပြင်းလာကြသည်။

၇ နှစ်အရွယ်သို့ ရောက်ကြသောအခါ မဟော်သမာသည် ဖွားဖက်တော်တို့အား- “ကစားရသော မြေတလင်းသည် ဆူးငြောင့်ခလုတ် ပေါသည်။ မိုးရွာသောအခါ ရွံ့နှင့်မကင်း။ နေပူသောအခါ နေပူဒဏ် ခံရသည်။ သို့ဖြစ်ရာ ဘေးကင်းလုံခြုံ၍ ချမ်းသာစွာ ကစားနိုင်ကြရန် ဇရပ်ဆောက်လုပ်ရသော် သင့်မည်” ဟုပြော၏။ ဖွားဖက်တော်တစ်ထောင်တို့အား တစ်ယောက်လျှင် အသပြာတစ်ကျပ်စီ ယူဆောင်ရန် မှာလေသည်။

ဖွားဖက်တော်တို့သည် မိမိတို့အိမ်မှ အသပြာတစ်ကျပ်စီ ယူဆောင်လာကြသည်။ စုပေါင်းလိုက်သောအခါ အသပြာတစ်ထောင်ရသည်။

မဟော်သမာသည် တတ်ကျွမ်းသော လက်သမားဆရာအား အသပြာတစ်ထောင်ပေး၍ ဇရပ်ကို ဆောက်လုပ်စေသည်။ လက်သမားဆရာသည် မဟော်သမာ စီမံသည့်အတိုင်း ဇရပ်ကို ဆောက်ပေးရသည်။

ကိုယ်ထူကိုယ်ထ၊ ရွာကိစ္စ၌
တက်ကြွရွာသား၊ စိတ်ဝင်စားအောင်
ရှင့်သားမဟော်၊ ဖွားဖက်တော်တို့
ရဲဘော်စိတ်ပေါက်၊ စုပေါင်းဆောက်ခဲ့
တစ်ယောက်တစ်ကျပ်၊ ထိုဇရပ်သည်
ဇာတ်မဟော်တွင် ကျော်သောကြောင့်။
ဇော်ဂျီ

